

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/309/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613200560
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3613200560.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej v právnej veci navrhovateľa D., zastúpeného K. proti odporcovi H., o zaplatenie 522,02 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 26. septembra 2013, č.k. 4C/52/2013-44, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 522,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,5 % ročne zo sumy 522,02 Eur od 14.11.2008 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 133,40 Eur pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 102,40 Eur a z ostatných trov v sume 31 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd návrh zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 708 ods. 1, 2, § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, § 54 ods. 1, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že navrhovateľ a odporca uzavreli dňa 13.03.2006 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorá má znaky zmluvy o bežnom účte. Navrhovateľ zmluvu uzavrel v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca pri uzavretí zmluvy nekonal v rámci svojej podnikateľskej alebo obchodnej činnosti, z čoho vyplýva, že uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Navrhovateľ sa na podklade zmluvy zaviazal zriadiť v prospech odporcu účet a poskytnúť mu ďalšie služby s tým súvisiace a odporca sa zaviazal udržiavať na účte dostatočný zostatok finančných prostriedkov a pre prípad dosiahnutia debetného (záporného) zostatku vysporiadať záporný zostatok na výzvu navrhovateľa (čl. III. 23 Všeobecných obchodných podmienok navrhovateľa). Navrhovateľ odporcovi účet zriadil a odporca nedodrжал svoju povinnosť udržiavať na účte dostatočný zostatok finančných prostriedkov. Navrhovateľ preto dňa 10.11.2008 od zmluvy písomne odstúpil. Ku dňu 13.11.2008 bol záporný zostatok na účte odporcu v sume 522,02 Eur. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 522,02 Eur. Keďže je odporca so zaplatením uvedenej sumy v omeškani, súd prvého stupňa navrhovateľovi priznal popri istine aj zákonný úrok z omeškania. Právny vzťah medzi účastníkmi konania je právnym vzťahom spotrebiteľským, preto patrí navrhovateľovi úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške 6,5% ročne zo sumy 522,02 Eur od 14.11.2008 do zaplatenia. Z odstúpenia od zmluvy vyplýva, že odporca bol v omeškani už od 14.08.2008, keďže si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania od 14.11.2008, súd prvého stupňa mu priznal podľa § 153 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku úrok z omeškania od 14.11.2008 do zaplatenia. Návrh v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal priznania sankčného úroku nad priznaný zákonný úrok z omeškania vo výške 6,5 % ročne, teda vo výške 13,5 % ročne zo sumy 522,02 Eur od

14.11.2008 do zaplataenia, súd prvého stupňa zamietol. Rozhodol tak z dôvodu, že právny vzťah medzi účastníkmi konania je spotrebiteľským právnym vzťahom. V spotrebiteľských zmluvách nie je možné odchyliť sa od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Nie je teda možné ani dojednať príslušenstvo v sume vyššej, ako je najvyššie zákonné príslušenstvo podľa Občianskeho zákonníka. Príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky. Úrok je odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov, úrok z omeškania je sankciou za omeškanie dlžníka s plnením peňažného dlhu. Ak navrhovateľ určil v sadzobníku poplatkov „sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete na osobnom účte“, ide o sankciu za omeškanie dlžníka (sankciu za omeškanie splnenia povinnosti doplniť zostatok finančných prostriedkov na účte), nejde o odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov. Sankčná povaha tohto dojednaného príslušenstva vyplýva aj z jeho označenia „sankčná“ úroková sadzba. Vo svojej povahe teda nejde o úrok (úrok nie je sankciou, ale je odplatom), hoci je toto príslušenstvo ako úrok označené, ale o úrok z omeškania. V spotrebiteľských právnych vzťahoch nie je možné dojednať úrok z omeškania nad rámec zákonného úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Preto návrh v časti, v ktorej uplatnené príslušenstvo prevyšuje zákonný úrok z omeškania 6,5 % ročne súd prvého stupňa zamietol. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý mal v konaní neúspech len v pomerne nepatnej časti uplatneného príslušenstva, priznal náhradu trov konania v plnej výške.

Proti rozsudku (nesprávne uvedené v podanom odvolaní uznesenie) podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, a to vo výroku, ktorým bol návrh zamietnutý. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodil, že na účte odporcu bol evidovaný debetný zostatok, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej s odporcom a v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami N., najmä ich čl. III, časť A, bod 19, 23. Keďže navrhovateľ zmluvu v súlade s ustanoveniami VOP vypovedal listom zo dňa 03.09.2008, odporca bol oboznámený s tým, že mu bude zrušený účet, ako aj s tým, že má voči navrhovateľovi debetný zostatok. Podľa bodu článku III. písm. A, bod. 38. VOP je banka oprávnená za ďalšie služby účtovať poplatky v zmysle platného sadzobníka poplatkov. Sadzobník poplatkov, ktorý bol do spisu založený, obsahuje v časti E Depozitné produkty - ostatné produkty, bod 1.E.4 Sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete na osobnom účte vo výške 20 % p.a. Vzhľadom na uvedené zastáva názor, že jeho nárok na sankčnú úrok vo výške 20 % p.a. je oprávnený.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov, a to bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

Odvolaním nenapadnutého výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa, t. j. vo výroku, ktorým bolo návrhu vyhovie, sa krajský súd nedotýkal, pretože proti tomuto výroku odvolanie nesmerovalo, a tak nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd podrobne preskúmal námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. V preskúmvanej veci súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie, ktoré vyhodnotil podľa zásad uvedených v ust. § 132 a nasl. O.s.p. a správne aplikoval predpisy hmotného práva. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. Na doplnenie správnosti dôvodov odvolací súd uvádza.

Na základe vykonaného dokazovania súdom prvého stupňa mal i odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ ako banka a odporca uzatvorili zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 13.03.2006, ktorá zmluva je podľa svojho obsahu okrem iného aj zmluvou o bežnom účte v zmysle § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a práva a povinnosti účastníkov sa riadia jednak zmluvou, všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú jej súčasťou, ale aj príslušnými zákonnými ustanoveniami. Zároveň však, vzhľadom na charakter zmluvných strán pri uzatváraní a plnení zmluvy, súd prvého stupňa správne konštatoval, že sa jedná o zmluvu spotrebiteľskú, keď táto bola uzatvorená na jednej strane navrhovateľom ako bankou, teda dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane odporcom, ktorý je spotrebiteľom, pretože pri uzatváraní a plnení

spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Keďže sa teda v danom prípade jedná o zmluvu spotrebiteľskú, táto sa musí aj podľa odvolacieho súdu podriaďiť, bez ohľadu na zmluvnú voľnosť účastníkov, určitým obmedzeniam, ktoré zákon stanovil za účelom ochrany práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

Na základe vykonaného dokazovania odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, zistil, že na účte odporcu, vedeného na základe zmluvy zo dňa 13.03.2006, bol ku dňu 13.11.2008 evidovaný debetný zostatok 552,02 Eur. Práve z dôvodu, že odporca nedodrжал svoju povinnosť udržiavať na účte dostatočný zostatok finančných prostriedkov, navrhovateľ od zmluvy písomne odstúpil dňa 10.11.2008. Navrhovateľ sa z dôvodu debetného zostatku, evidovaného na účte odporcu okrem debetného zostatku 522,02 Eur domáha zaplataenia „sankčného úroku“ vo výške 20 % ročne zo sumy 522,02 Eur od 14.11.2008 do zaplataenia“, a to podľa článku III. písm. A, bod. 38. Všeobecných obchodných podmienok s poukazom na bod 1.E.4 sadzobníka poplatkov. „Sankčný úrok“ svojou podstatnou aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedá povahe dohodnutého úroku pre prípad omeškania, pričom dohoda o úroku z omeškania nevyplýva priamo zo zmluvy, iba v sadzobníku poplatkov navrhovateľa je v bode 1.E.4 uvedená výška sankčnej úrokovej sadzby. Debetný zostatok navrhovateľ požaduje úročiť sankčným úrokom vo výške 20 % ročne, teda úrokom pre prípad omeškania. Súd prvého stupňa navrhovateľovi správne priznal úrok z omeškania len v zákonnej výške a uplatnený nárok navrhovateľa na úrok z omeškania v prevyšujúcej miere, správne považoval za nedôvodný. Aj v prípade, že by tento „sankčný úrok“ bol súdom posúdený ako zmluvná pokuta, je potrebné poukázať na skutočnosť, že zo strany navrhovateľa došlo k odstúpeniu od predmetnej zmluvy, a keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu, na túto dopadá právna úprava občianskeho práva. Podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc, § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka), a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 Občianskeho zákonníka). Na základe uvedeného tak odporcovi by zostala povinnosť vrátiť navrhovateľovi iba sumu 522,02 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia bez ďalších úrokov, pokút a poplatkov. Práve z uvedeného dôvodu by súd nemohol navrhovateľovi priznať ani nárok na prípadnú zmluvnú pokutu. Keďže zmluva bola od začiatku zrušená, navrhovateľ nemá nárok na žiadne zmluvné pokuty, iné sankcie, príslušenstvo, nedoplatky.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Úspešnému odporcovi nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil podľa § 151 ods. 1 O.s.p., navyiac mu v odvolacom konaní ani žiadne trovy nevznikli.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.